

[Funck Jensen.]

stoppe et eller andet sted. Vi må stoppe og vende om og gennemføre skattelettelser og give befolkningen en mulighed for at leve sit liv på eget ansvar.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg har ikke ønsket at skyde nogen uærlighed i skoene ved at tale om, at det styrker politikernes selvtilfredshed, når puljen, hvorover der rådes, stadig bliver større og større. Det er nemlig en kendsgerning, at det styrker på en efter min mening aldeles usund måde politikernes selvtilfredshed, når man fortsætter denne politik, og det er jo heller ingen hemmelighed, at politikerne, at vi alle i større eller mindre grad må skæve til vor mandatmæssige stilling, og at denne mandatmæssige stilling meget ofte føles afhængig af, om man viser sig velvillig overfor befolkningen med den statskasses midler, som vi har fyldt op gennem skatter, vi i meget stor udstrækning ikke har nogen moralsk hjemmel til at opkræve. ■■

Alvilda Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Funck Jensen, at der skal nu et godt bryst til at påstå, at det er nazisme at interessere sig for sit eget lands befolkningspolitiske spørgsmål. Det skal der et retsstatsbryst til. Mig bekendt førte nazismen en befolkningspolitik, som bl. a. havde det formål at udrydde andre mennesker og også udrydde sine egne. Jeg tror, at vi andre har den opfattelse, at befolkningspolitiske spørgsmåls løsning skal tjene til at skaffe bedre levevilkår for menneskene.

Det ærede medlem argumenterer desuden udfra den opfattelse, at ungdommen ikke gennem egen skattebetaling er med til at betale sin part af udgifterne ved en lovgivning som denne. Det må være en misforståelse. Ungdommen betaler i lige så høj grad som andre borgere i dette samfund skatter og er derved med til at betale sin del af udgifterne.

Til det ærede medlem hr. Steen vil jeg sige, at det jo nok kunne høres, at det ærede medlem aldrig har været i en afbetalingsforretning, for er der nogen møbler, der er standardiserede, så er det minsandten de møbler, der fås i afbetalingsforretninger, og det er der, størsteparten af unge ægtepar køber deres møbler.

Jeg tror, at ungdomskommissionen har været i kontakt med virkeligheden, med det levende liv, som det former sig for tusinder af unge ægtepar her i landet, og jeg tror, at mange herinde burde have bedre kontakt med mange forhold ude i livet. Jeg vil på det bestemteste advare imod, at den opfattelse breder sig herinde, at klogskaben alene sidder i skægget.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Funck Jensen, at gennem denne lov tager jeg ikke ansvaret fra det enkelte menneske, jeg tager ikke ansvaret fra de unge, der her er tale om. Det, der er tale om her, er jo at yde dem et lån, og de har det ansvar at skulle tilbagebetale lånet. Det, vi siger her fra rigsdagens side, hvis vi bliver enige om det, er kun, at de skal have det på lidt billige betingelser, men ansvaret tager jeg sandelig ikke fra dem. Tværtimod, jeg synes, jeg pålægger dem et ansvar, fordi de penge skal tilbagebetales.

Jeg beder altså om, at man ikke laver dette lovforslag til andet, end det er — hvad jeg sagde ved fremsættelsen og skal gentage —, en håndsrekning til ungdommen i den periode, hvor de skal stifte hjem.

Dernæst siger det ærede medlem hr. Funck Jensen, at det, vi her gør, styrker vor politiske selvtilfredshed, og at det ikke er nogen hemmelighed, at vi må skæve til mandatene. Jeg har den opfattelse, at hver af os, der går herinde, lige meget hvilket parti vi tilhører, danner os en mening om problemerne, og så arbejder vi på problemernes løsning efter de retningslinier, vi mener er rigtige. Det gælder for os, og det gælder antagelig også for retsforbundet; jeg gentager, hvad jeg sagde i min første tale: lad være med at skyde os andre uærlighed i skoene, fordi vi kommer med et lovforslag af denne karakter. Jeg mener ærligt og redeligt, at her er noget, der hviler på et sådant grundlag, at det vil komme ungdommen tilgode og ikke på nogen måde til skade.

Det ærede medlem gør op, at de unge betaler så og så meget i skat, men det kan ikke nytte, at det ærede medlem kommer og siger til mig, at jeg skal få de andre ministre til at ophæve de pågældende